

До: Управителния съвет на Камарата на Архитектите в България

Уважаеми арх. Игнатов,
Уважаеми колеги,

Новият ловен сезон е открит, ловът на вещици започна. Аз съм първият анатемосан, вероятно ще има и други. Треперете, Неверници!

Години наред работех под прикритие, но инспектор Аврамов ловко ме разкри още на първото заседание на новия Управителен съвет. Всъщност не успях да разбера как аз, малкият човек от провинцията, мога да създам проблеми на Председателя на най-голямата Регионална колегия на КАБ. Но въпреки това се разкайвам! Единствената ми утеха е, че този акт на справедливост ще повлияе положително за решаване на проблемите на КАБ.

Уважаваният арх. Аврамов има и идея за ново административно-териториално деление на България, на базата на някакви икономически евро-зони. Забележете, това става в момент, когато Европа се разкъсва от центробежни сили, а понятието „Шенген“ е по-скоро твърдение, отколкото установен факт. Лично аз не съм против, не бих желал да спирам този реформаторски полет. Дори мисля, че идеята може да се доразвие и във връзка с това предлагам броят на Регионалните колегии да се сведе до три: Една към „Енерго-про мрежи“ АД, една към „ЕВН България електроразпределение“ ЕАД и една към „ЧЕЗ разпределение България“ АД. Светът се глобализира, монополите са на мода. Електроразпределителните дружества са почти държави в държавата, съобразяват се само с изготвените от тях норми, определят цените според техния собствен интерес. Ами ние не искаме ли нещо подобно?..

А сега малко по-сериозно:

От години се опитвам да ви заостря вниманието върху проблеми, които намирам за значителни; с решаването на които считам, че ще се подобри статуса на КАБ. Искам да бъде полезен с познанията си на административно-техническата система отвътре, или поне на ситуацията в малките и средни населени места; в най-големите градове е по-различно.

Оплакваме се от административна тежест, достигаща до административен произвол. И какво предлагаме като решение: нови административни мерки, а знаем предварително, че не сме хората, които ги прилагат. Това намирисва на мазохизъм, на Стокхолмски синдром.

Колеги, трудно ли е да се разбере, че няма как административната тежест да бъде едновременно и проблемът, и неговото решение! Що за страст към администриране? А желанието проектантът да издава разрешението за строеж, тъй като най-добре си знае обекта, е непознаване на правилата на инвестиционния процес и заявка за партизанщина.

Преди няколко години пак роптаехме срещу поредните лобистки промени в ЗУТ. Тогавашният Председател на БААИК, арх. Марин Бакалов изрази становището, че ЗУТ си е ОК, само дето разрешението за строеж трябва да се издават от Независимите консултанти.

Можете да го попитате дали и сега мисли по същия начин.

И тогава, и сега, мантрата за големия виновник – Главния архитект, продължава да тече с пълна сила. Но когато написах материал за някои от изцепките на Висшата държавна администрация, бях незабавно смъртен от бившия Председател на КАБ – арх. Дамянов. Беше ми подсказано, че държавните чиновници са граждани извън подозрение. Тогава в съзнанието ми светна една малка крушка, която с течение на времето блести все по-силно.

Дано не съм прав като лансирам тази еретична мисъл, но логиката ме води натам:

Част от членовете на Управителния съвет на КАБ, предимно от най-големите градове, тайно копнеят за административни длъжности в Държавната администрация – Министерство, Агенции, Народно събрание. Може би затова и кандидатстват за членство в Управителния съвет – за да го използват като трамплин.

Уважаеми арх. Игнатов,

Вашата платформа като кандидат за Председател на КАБ, особено в частта и за намаляване на цената за членство в гилдията, звучеше като поезия за нашите уши. Месец по-късно истината се оказа съвсем прозаична и сега трябва спешно да се намерят средства за финансиране на КАБ, за да не изпаднем в колапс. Някак си некрасиво се получава...

Предходното Оперативно ръководство (ОР) на КАБ просъществува три години без гласуван бюджет. И какво от това?! Парите се харчеха, а на УС на КАБ се сервираха едни претоплени доклади: колко работа се върши и как ще се свърши още повече ако има пари.

Но пък имаме приета Доктрина на КАБ!

Доктрина без пари? Също като оня виц: „Пари нема, действай”... Даже не е смешно...

Винаги се учудвам на често предлаганите промени в ЗУТ, касаещи отделни текстове, с които явно вносителят има проблем. Без поглед върху философията на ЗУТ като цяло. Колеги, ние не страдаме от липса на норми, има дори излишък от норми. Страдаме от липса на критерии! Проблемът не е в това, че не участваме в разрешаване на обекта, проблемът е, че не участваме във възлагането му! Нашата роля е в началото на процеса, а не накрая.

Но заети с дребнотемие, ние допуснахме тази чисто архитектурна ниша да се заеме от различни породи „консултанти”. Много от тях не знаят дори размера на една тухла, но го раздават тежко и авторитетно, обединени под общия знаменател *меркантилност*.

Подобни настроения обземат и дейността на КАБ. Не знам вие какво виждате; аз като се огледам след три мандата виждам едно управленско ядро, което харчи успешно членския внос на цялата колегия срещу едни индулгенции (пардон, Удостоверения) за упражняване на професията. Дано да греша, но така изглеждат нещата погледнати от низините.

На УС на КАБ периодично се предлага тезата за намаляване на неговия състав, защото много тромаво се вземат решения. Проблемът, естествено са малките РК на КАБ. Истинската причина, и тя не е някаква тайна, е да се сведат до минимум възможностите за коректив при вземане на решенията, преди всичко от финансово естество.

Като представител на една от малките Регионални колегии на КАБ (Ловеч, 20 члена, 60% практикуващи, 40% и на административен пост), признавам, че и ние имаме вина:

- виновни сме, че сме избрали да живеем и работим в провинцията;
- виновни сме, че въпреки конкуренцията не сме пропити от омраза един към друг, както в София например;
- виновни сме, че поради ежедневната борба за съществуване на колегията, на някои от нас се налага да заемат и административни постове;

И пак ще повторя: Правилата, които се създават и може би работят „на жълтите павета”, в провинцията генерират само проблеми. Откъде ще дойде обратната връзка?!

А сега относно моята скромна и грешна персона:

Мнението, че с присъствието си на заседания на УС на КАБ ще създавам проблеми, намирам за дискриминационно. Защо няма проблеми когато си плащам членския внос?

Преди общите събрания на РК, в информационното пространство имаше тълкувания по най-различни въпроси – ръководни постове, мандатност и т.н. Запознах колегите с тях.

Естествено, че не съм единственият достоен за Председател на РК – Ловеч.

Но колегите избраха мен и аз изпитвам гордост от това. Основната причина да ме изберат е проста: Заети с борбата за оцеляване те нямат време за губене по заседания на УС на КАБ.

Колеги, моля помогнете да намеря изход от тази патова ситуация – аз съм на избран пост, от който абсолютно нищо не печеля. Но ако считате, че съм подмамил и манипулирал колегите си за да ме изберат, по-добре някой да дойде и да им го обясни лично.

Ловеч, 01.07.2016 г.

арх. Б. Кръстев (Председател на КАБ, РК - Ловеч)